

Retsplejerådets udkast § 158.

Efter retsplejerådets forslag kan forkyndelse i udlandet kun ske, hvis det ikke er muligt at gennemføre forkyndelse efter §§ 155-157, herunder brevforkyndelse ved at sende et brev til adressen i udlandet. Dette skyldtes, at brevforkyndelse efter rådets forslag skulle være den principale forkyndelsesform. Da justitsministeriet som ovenfor nævnt ikke har ment at burde følge rådet på dette punkt, er bestemmelsen ændret således, at forkyndelse, såfremt post- eller stævningssmandsforkyndelse ikke kan ske her i riget, enten kan ske ved brevforkyndelse eller på den måde, der er foreskrevet ved konvention eller ved vedkommende lands lov.

Til §§ 159-165.

Gældende bestemmelser § 153, stk. 4 og 5, og §§ 160-164, 166 og 167.

Retsplejerådets udkast §§ 159-165.

Bestemmelserne svarer i alt væsentligt til retsplejerådets udkast. I § 163 er dog indsat et nyt stk. 2, hvorefter forkyndelse anses for sket, når den meddelelse, der skal forkyndes, er kommet vedkommende i hænde, selv om forkyndelsen ikke er sket i

overensstemmelse med reglerne i §§ 155-157. Meddelelsen anses i disse tilfælde for forkyndt på det tidspunkt, meddelelsen kommer den pågældende i hænde. Det forekommer urimeligt, at en sag må udsættes, for at der kan foretages ny forkyndelse, når den pågældende meddelelse utvivlsomt er kommet vedkommende i hænde. En tilsvarende bestemmelse findes i den svenske rättegångsbalk kapitel 33, § 14.

Til nr. 3, 4 og 9.

Ændringerne er en følge af ophævelsen af den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 153, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til nr. 2 (§ 153).

Til nr. 5.

Ændringerne er en følge af den ændring af retsplejelovens § 956, stk. 1, der er sket ved § 1, nr. 8, i lov nr. 153 af 16. april 1971.

Til nr. 6-8 og 10.

Ændringerne er begrundet i den forskydning af paragraffølgen, der sker ved forslaget nr. 2.